

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 3.9.2012 г.
C(2012) 5511 final

Уважаема г-жо Председател,

Комисията би искала да благодари на Народното събрание на Република България за становището по предложението за Регламент за общо европейско право за продажбите {COM(2011) 635 окончателен} и да се извини за закъснението на отговора.

Народното събрание заключава, че предложението за Регламент за общо европейско право за продажбите е в съответствие с принципа на субсидиарност, залегнал в член 5, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Комисията е съгласна с това мнение предвид факта, че паралелното съществуване на 27 различни национални системи на договорно право засягат трансграничната търговия. Предложението има за цел създаването на идентична съвкупност от правни норми в областта на продажбите, което може да се използва от предприятията и потребителите при трансгранични договори независимо от страната на местоназначение. Тази цел има ясно трансгранично измерение и не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, когато те действат независимо в рамките на националните си системи. Освен това, изменящите се тенденции на пазара и необходимостта от незабавни самостоятелни действия на държавите членки, например за регулиране на възникващия пазар на цифрово съдържание, законодателните различия, които водят до по-високи разходи по сделките и празноти в защитата на потребителите, вероятно ще се увеличават. Съюзът е в най-подходяща позиция да се справи с проблемите на правната разпокъсаност посредством мерки в областта на договорното право, които сближават нормите, приложими при трансгранични сделки.

Комисията е на мнение, че предложеният регламент съответства напълно на принципа на пропорционалност. Първо, обхватът му се ограничава само до области, в които проблемите са най-остри, а именно международните договори за покупко-продажба и договорите, по които са страни малки и средни предприятия. Второ, той по никакъв начин не отнема правомощието на националния законодател да предприема действия в тази област, тъй като извън втория режим на право за продажбите, който предложението за регламент въвежда, те могат да продължат да създават законодателство в областта на правото за продажбите и могат дори да приемат задължителни норми.

Г-жа Цеца ЦАЧЕВА
Председател
Народно събрание
площад „Народно събрание“ № 2
BG - 1169 СОФИЯ

Освен това предложението за регламент не предлага пълна хармонизация, която би заменила националното законодателство и би наложила нов закон на страните, независимо от това дали те желаят да осъществяват износ. По-скоро се предлага един незадължителен инструмент, който страните могат да избират, когато решат. Като цяло това означава, че намесата в националното законодателство е сведена до минимум.

Потребителите и търговците се изправят пред проблема, че се прилагат различни правила към едни и същи стоки в зависимост от това от кого купуват и от това къде се намира доставчикът: когато потребителите проактивно се свързват с търговци, които не работят в тяхната страна, за тях най-вероятно се прилагат разпоредбите на чуждото право, които те не познават и които може дори да не са в състояние да прочетат на чужд език.

С общото европейско право за продажбите те ще бъдат в по-добра позиция от икономическа и от юридическа гледна точка, когато се прилага общото европейско право за продажбите. От икономическа гледна точка в момента българските потребители са често оцетени от ограничен избор, по-високи цени и откази за продажба от други държави членки на ЕС. Неотдавнашно проучване¹ относно електронната търговия показва, че при 41 % от търсенията на популярни потребителски стоки продуктите не могат да бъдат намерени по интернет в България. От друга страна, тези, които са на разположение онлайн в България, в 38 % от случаите биха могли да бъдат намерени поне с 10 % по-евтино в друга държава членка на ЕС. Въпреки това потребителите в България, които се опитват да пазаруват по интернет от друга държава на ЕС, вероятно ще получат отказ за продажба в около 75 % от опитите за покупка. Общото европейско право за продажбите би улеснило българските потребители в достъпа им до предложения в други държави на ЕС, тъй като търговците ще могат да продават и в по-малки държави по-лесно, по-изгодно и по-евтино. С търговци, конкуриращи се в рамките на целия ЕС, българските потребители ще се възползват от по-голям избор на стоки и услуги на по-ниски цени, които предлага трансграничното пазаруване.

От юридическа гледна точка общото европейско право за продажбите ще осигури на потребителите високо ниво на защита и възможността да пазаруват през граница в ЕС на основата на еднакви правила. Например, общото европейско право за продажбите предоставя на българските потребители избор между ремонт, замяна, намаление на цената или разваляне на договора, ако доставените стоки са дефектни. Понастоящем българските потребители не разполагат с такъв свободен избор. Освен това в рамките на общото европейско право за продажбите българските потребители, които получат дефектен продукт, ще запазят правото си на ремонт, замяна и др., дори ако не информират продавача за такъв дефект незабавно. Според действащото българско законодателство потребителят трябва да уведоми продавача за всеки дефект в срок до два месеца, след като е открил такъв.

¹ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/market_studies/docs/study_ecommerce_goods_en.pdf

За да се гарантира, че потребителите правят информиран избор, стандартна информационна бележка ще ги информира, че търговецът предлага да използва това законодателство. В допълнение потребителите ще бъдат информирани за своите основни права съгласно това законодателство. Освен това тази информационна бележка ще бъде еднаква в целия ЕС и ще бъде достъпна на български език, както и на всички официални езици на ЕС.

Общото европейско право за продажбите не би увеличило разходите по сделката, а би ги понижило, което пък прави износа за българските търговци по-лесен. При сегашната рамка търговците трябва да получат информация за чуждестранните правила в правото за продажбите, ако решат да продават на потребители от други държави членки и ако насочат своите дейности към държавата членка на потребителя. В този случай се прилагат разпоредбите на законодателството на държавата членка на потребителя, независимо от законодателството, за което е било постигнато съгласие, доколкото те са по-благоприятни за потребителите. По този начин търговците са изправени пред допълнителни разходи и сложност поради това, че трябва да работят съгласно чуждото законодателство при продажба в чужбина. По-специално, 70 % от ориентираният към износа български предприятия, продаващи на потребители, считат трудностите, свързани с договорното право, за пречка, докато 45 % от ориентираният към износа български предприятия, участващи в сделки между стопански субекти, са на същото мнение.

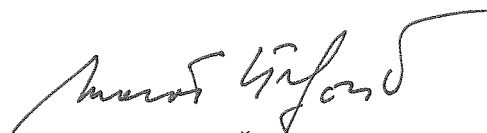
Общото европейско право за продажбите ще разреши тези проблеми чрез определяне на единни правила. Възможността за използване на единно допълнително право, независимо от броя на държавите членки, с които търговците и потребителите се занимават, би намалила разходите по сделката. Без общото европейско право за продажбите търговците, желаещи да изнасят, би трябвало да плащат средно около 10 000 EUR за всяка държава членка, за която изнасят. Тези разходи произтичат от необходимостта да се получи информация за приложимите правила в чуждото договорно право, по възможност от международни адвокатски дружества или адвокати, установени в държавата партньор, и да се адаптират договорите спрямо тях. С общото европейско право за продажбите търговците ще имат само два различни режима на право за продажбите: националното законодателство за вътрешни сделки и общото европейско право за продажбите за всички сделки във всички останали държави членки. Освен това би било лесно да се получи правна консултация по това право, дори от местен български адвокат, тъй като общото европейско право за продажбите ще бъде част от нормативната уредба в България и ще бъде достъпно на български език. По-специално, 75 % от ориентираният към износа български предприятия се интересуват от това да използват единно европейско договорно право и около 45 % смятат, че то би довело до увеличаване на техните трансгранични операции за сделки между търговци и потребители (31 % съответно за сделки между търговци).

Народното събрание изразява загриженост от факта, че редица основни институти, често използвани в договорите за продажба, не са обхванати от предложението, като поради това ще бъдат необходими много препратки към националното законодателство, които биха застрашили самостоятелния характер на режима. Комисията е съгласна, че редица области като правилата за прихващане, подновяване, опрощаване, множество длъжници и кредитори, попадат извън обхвата на общото европейско право за продажбите и остават да бъдат уредени в националното законодателство, определено в съответствие с обичайно приложимите разпоредби на международното частно право. Въпреки това Комисията е убедена, че предложението въвежда самостоятелна съвкупност от норми, съдържащи правни решения за голяма част от проблемите, които е вероятно да съществуват в трансграничните сделки. Въпросите, които не са уредени в общото европейско право за продажбите, е по-малко вероятно да доведат до трансгранични правни спорове. При всички случаи, незадължителният характер на общото европейско право за продажбите означава, че само страните, които виждат икономическа полза от предложеното законодателство, ще го използват.

Надявам се, че тези разяснения ще послужат за изясняване на въпросите, повдигнати в становището на Народното събрание. Разбира се, Комисията е на разположение да обсъди въпросите допълнително в контекста на текущите преговори.

Надявам се да продължим нашия политически диалог в бъдеще.

С уважение,

Maroš Šefčovič
заместник-председател